

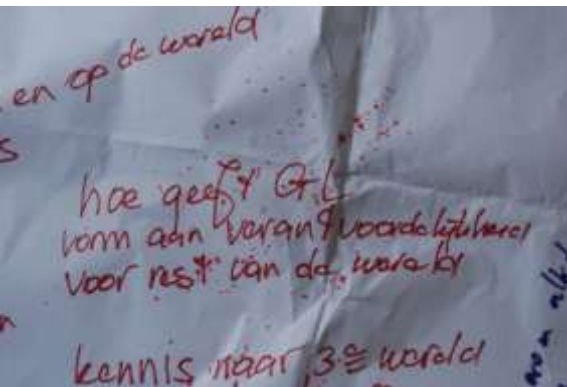

KLEURRIJK PLATFORM

‘Doe open die poort!’

Discussiemiddag over arbeidsmigratie

Verslag bijeenkomst Kleurrijk Platform 29 juni 2013

Samenvatting:

-Zolang het verschil in levensstandaard tussen Europa en de landen buiten Europa niet kleiner wordt, blijft (illgale) arbeidsmigratie bestaan. Het is een illusie te denken dat je dit proces kunt stoppen. In Europa is er een demografische ontwikkeling naar vergrijzing, in de landen ten zuiden van Europa is er sprake van een demografische groei. Het surplus van de bevolking trekt op de een of andere manier naar Europa.

- De huidige praktijk van arbeidsmigratie van mensen uit de landen buiten de EU heeft allerlei ongewenste en ongeplande neveneffecten, in de eerste plaats voor de migranten zelf.

- renumeratie (het financieel onderhouden van de familie in het thuisland) is een reden voor veel landen om de huidige situatie te laten voortbestaan.

- een te ver doorgevoerde repressie van reguliere migratie leidt precies tot datgene wat je niet wilt: tot illegale arbeid van illegaal in Nederland verblijvende migranten die geen enkele rechten hebben.

- circulaire migratie heeft slechts kans van slagen als het veel eenvoudiger wordt om te vertrekken uit Nederland en weer terug te keren naar Nederland, zonder dat een migrant alle opgebouwde rechten verliest.

Achtergrond

In juni 2012 nam het Congres van GroenLinks een motie aan waarin het Partijbestuur werd gevraagd de discussie te openen in de partij om tot een nieuwe standpuntbepaling te komen over arbeidsmigratie. Hiermee wilden de initiatiefnemer van de motie, de landelijke werkgroep Kleurrijk Platform, aandacht vragen voor arbeidsmigranten uit andere landen dan de EU. De motie is bijgevoegd als bijlage bij dit verslag.

Discussiemiddag

Kleurrijk Platform organiseerde 29 juni 2013 in Utrecht een discussiebijeenkomst over arbeidsmigratie, om deze discussie daadwerkelijk te starten. De middag werd voorgezeten door **Antoin Deul, lid van het partijbestuur**. Er waren circa twintig mensen aanwezig, onder wie de woordvoerders van GroenLinks over dit onderwerp in de drie belangrijkste politieke gremia: **Europarlementariër Judith Sargentini** die namens de Europese Groene Fractie woordvoerder migratie is, migratie-woordvoerder **Linda Voortman in de Tweede Kamer** en **Eerste Kamerlid Tineke Strik**. **Tineke Strik** is behalve woordvoerder migratie ook medewerker van het Centrum voor Migratierecht aan de Radboud Universiteit in Nijmegen.

Antoin Deul begon met te zeggen dat arbeidsmigratie 'misschien niet zo'n sexy onderwerp is in de ogen van sommige partijleden'. Hij was het daar niet mee eens, zo bleek. **Antoin** memoreerde dat het 150 jaar geleden is dat de slavernij werd afgeschaft, 'een vorm van gedwongen arbeidsmigratie', en hij stipte de historische situatie aan waarin Nederlanders als gelukszoekers zelf uitwaaierden over de Nederlandse koloniën. 'Deze gelukszoekers werd geen strobreed in de weg gelegd, sterker nog, inmiddels gebeurt het weer. Portugezen die in Portugal geen toekomst zien, vertrekken als arbeidsmigranten naar hun voormalige kolonie Angola.' Daarnaast had **Antoin Deul** het over de situatie in de VS, waar een nieuwe migratiewet 11 miljoen migranten binnenkort hopelijk een legale verblijfsvergunning gaat opleveren.

Vanaf 2015 ontstaat er in Nederland een structureel tekort op de arbeidsmarkt, en GL moet hier nu al een antwoord op formuleren. 'Wat zijn onze toetsingscriteria, onze randvoorwaarden? Het is juist wel een sexy onderwerp, want het gaat over begrenzen, economie, geluk, samenwerken en solidariteit. We zijn op zoek naar visie.'

We willen visie, maar we hoeven nog geen oplossingen te formuleren, benadrukte ook **Petra Snelders, bestuurslid van Kleurrijk Platform**. Die visie zou worden ontwikkeld aan thematafels, waar iedereen zou rouleren, om vrij te associëren en voort te bouwen op wat er in de vorige ronden werd gezegd. Uiteindelijk was het door tijdgebrek slechts mogelijk om twee ronden te houden, van vijf tafels, maar hierover later mee.

Inhoudelijk werd de middag afgetrapt door keynote speaker **dr. Jeroen Doomernik, werkzaam aan de universiteit van Amsterdam, aan het instituut Migratie en Etnische Studies IMES**. Hij hield een inhoudelijke inleiding; 'Hoe verhoudt zich nationaal en Europees beleid tot een mondiale arbeidsmarkt'.

De Keynote

Doomernik begon met zijn conclusie: migratie hangt af van demografische en economische factoren, gaat over individuen, gezinnen en families, en de regulerende rol van de overheid is beperkt. De overheid moet bescheiden zijn in het beleid bescheiden vormgeven.

De overheid stelt doelen en zet daar middelen voor in. Die hebben soms onverwachte bijeffecten.

Een **doel** is het reguleren van migratiedruk. Een ander **doel** is het verminderen van illegale migratie.

Wat betreft het reguleren: de middelen hiervoor zijn repressie, dan wel openingen bieden.

- Repressie werkt niet, maar de zogenoemde transactiekosten van repressie worden hoger, en leiden tot meer corruptie. Voor de migrant geldt dat het zo duur is om te migreren (familie brengt een enorm bedrag bijeen om de reis te betalen) dat hij nooit meer terug kan naar het land van herkomst, want die kosten moet hij eerst terugverdienen.
- Het alternatief is openingen bieden. Daar dmv ontwikkelingsamenwerking en door middel van mondiale convergentie, (dat welvaartsniveaus dichter bij elkaar komen te liggen.)

Doomernik liet enkele kaarten en grafieken zien. Sinds 1975 is de convergentie van welvaart in Noord en Zuid volgens Jeroen Doomernik niet gebeurd. Er is in de arme delen van de wereld sinds 1975 te weinig economische ontwikkeling geweest en een grote demografische groei om daadwerkelijk rijker te worden. De demografische groei, gekoppeld aan een welvaartsniveau dat laag blijft, zorgt ervoor dat in een deel van de wereld heel veel jonge mensen op zoek gaan naar werk elders. Een andere kaart van Doomernik was de Failed State Index. Hiermee toonde hij aan dat de landen met lage economische groei en hoge demografische groei ook voorkomen op de lijst met 'failed states', landen zonder functionerende overheid.

Uit deze landen komen de migranten, en de emigratielanden leven deels van wat de migranten aan 'remittances' terug naar huis sturen, het geld dat ze via de Western Union aan hun achtergebleven familieleden overmaken.

Hoe gaan verschillende landen met migratie om?

Hoogopgeleiden, cq goedbetaalden

Doomernik onderscheidde de migratie van **hoogopgeleiden** en **laagopgeleiden**. Hij begon met de **hoogopgeleiden**, of liever gezegd, de migratie van migranten die veel gaan verdienen.

Eerste mogelijkheid: Aanbodgestuurd

Als ontvangend land kun je kijken naar het aanbod van migranten, en vervolgens de migranten uitzoeken die je wilt hebben. Zo werkt migratie in Canada en Australië. In deze landen is tevoren al duidelijk welke mensen binnen komen en welke kennis en ervaring zij meebrengen. In de praktijk gaat het met een puntensysteem; opleiding, ervaring, leeftijd, talenkennis en beroep zijn een aantal punten waard.

Dit systeem kan worden toegepast, al dan niet in samenhang met een loterij om ook nog wat 'andere' migranten de kans te gunnen binnen te komen. Dit aanbodgestuurde systeem, vertelde Doomernik, heeft nadelen. Het zorgt in de praktijk voor een mismatch tussen wat de arbeidsmarkt wil en wat de arbeidsmigrant kunnen leveren. Op het moment dat de migratieautoriteiten hebben vastgesteld dat de arbeidsmarkt bepaalde werknemers nodig heeft, is de arbeidsmarkt al weer geëvolueerd en zijn de behoeften anders. Doomernik gaf het voorbeeld van Toronto, waar de hoogopgeleide taxichauffeurs ter wereld rondrijden. Ooit binnengekomen als **hoogopgeleide** migrant, maar werkloos in hun eigen vak.

Tweede mogelijkheid Vraaggestuurd

Het andere model is vraaggestuurd: de werkgevers selecteren en de arbeidsmarkt wordt getoetst om te kijken wie er nodig zijn. Bepaalde sectoren kunnen een restrictie opgelegd krijgen, of het aantal migranten dat binnen mag komen kan aan een quotum zijn gekoppeld. Dit is de Amerikaanse manier.

In Nederland geldt voor **hoogopgeleiden** de zogenaamde Kennismigrantenregeling. Die gaat ervan uit dat iemand een zeker minimumsalaris moet verdienen. Voor mensen tot 30 jaar is dat 38.000 euro per jaar, voor dertigjarigen en ouder is het 52.000 euro. Afgestudeerden mogen een jaar een baan zoeken op de Nederlandse arbeidsmarkt. Promovendi mogen vrij werken en de partners van de kennismigranten mogen ook vrij de arbeidsmarkt op.

Laagopgeleiden, cq laagbetaalden

Kernbegrip: Circulaire migratie, de verwachting (hoop) dat een migrant weer terugkeert naar land van herkomst en het beleid dat hierop is gebaseerd

Voor de **laagopgeleiden** geldt ander beleid, of liever gezegd voor de migranten die laagbetaald werk gaan doen. In Nederland willen we hen niet permanent toelaten. Doomernik spreekt in dit verband van 'een gastarbeidertrauma'. De consensus schijnt te bestaan dat **hoogopgeleiden** geen problemen veroorzaken, en **laagopgeleiden** wel. Die laatste groep mag dus niet permanent blijven en moet eigenlijk op enig moment weer weg. Die moet het proces van **circulaire migratie** binnen stappen: ergens gaan werken, geld verdienen, en dan weer naar huis vertrekken.

Dit droombeeld geldt niet alleen voor **laagopgeleiden**. Bij de gedachte, (of 'hoop') dat migratie tijdelijk is, valt vaak het begrip 'braindrain'. Dit zou je zelfs een excuus voor de tijdelijkheid van tijdelijke migratie kunnen noemen. Braindrain is het gegeven dat een belangrijke segment van de beroepsbevolking in een land vertrekt, nadat het thuisland geld heeft geïnvesteerd in het onderwijs van die beroepsbevolking en de lasten heeft gedragen. De lusten zijn vervolgens voor het ontvangende (westerse) land. Volgens Doomernik hoor je nooit meer iemand over braindrain, het lijkt wel of het begrip niet langer bestaat. Er wordt in het geval van **hoogopgeleiden** toch nog veel gedacht in termen van tijdelijkheid, 'juist een IT'er uit India vestigt zich niet blijvend in het westen, maar gaat op enig moment weer terug' is de redenering. Dus ook over **hoogopgeleiden** heerst de verwachting van tijdelijkheid, van circulaire migratie.

Wat is bij circulaire migratie het belang van werkgevers? Dat bestaat niet, aldus Doomernik. Werkgevers zitten helemaal niet op circulaire migratie te wachten, want iedere keer zouden zij weer andere werknemers moeten opleiden en trainen.

Circulaire migratie is echter populair bij politici. Er bestaan slimme dwangmiddelen om de migranten te dwingen terug te keren. Men kan tevoren een borg vragen, die de migrant pas bij terugkeer ontvangt. Of een deel van de inkomsten inhouden tot de migrant weer is vertrokken. Een ander model is de werkgever verantwoordelijk maken voor het vertrek naar huis van de migranten. Dit gebeurt in Nederland.

Doomernik is geen voorstander van circulaire migratie. Hij pleit voor het inzicht dat migratie in veel gevallen **permanent** is.

Migratieprofessionals spreken over de *Triple Win* van migratie. Migratie is goed voor de personen zelf, die zichzelf kunnen ontwikkelen etc, het ontvangende land en het land van herkomst, vanwege de renumeraties/remittances, het geld dat wordt terug gestuurd. Ook in een ander opzicht is migratie positief: als er een hoge werkloosheid heerst in het land van herkomst, is migratie gunstig. Circulaire migratie, met ingebouwde terugkeer, is dat echter niet.

Accepteer de vestiging van migranten, bepleit Doomernik. En maak het eenvoudiger om te vertrekken en je te her-vestigen als migrant. Dan hoeft een migrant niet te kiezen tussen het definitieve blijven en het definitieve teruggaan, omdat de consequenties van een tijdelijk vertrek minder onverbiddelijk zijn.

Tot slot:

Het beleid van de **EU** jegens arbeidsmigranten

De **EU** zoekt vooral de oplossing in repressie. Ongevraagde migranten en asielzoekers moeten zo veel mogelijk tot buiten de **EU** worden teruggedrongen. Daarnaast wil de **EU** dat de tijdelijke vraag naar arbeidsmigranten wordt bevredigd, en zoekt men in de **EU** naar maatregelen om de hooggeschoolde migratie te bevorderen, door middel van bijvoorbeeld een Blue Card, een tijdelijke verblijfsvergunning. Migratie mogelijk maken kan het probleem van de illegale migratie oplossen.

Vragen en discussiepunten van Doomernik:

De vraag is of circulaire migratie echt iets anders is dan gastarbeid?

Volstaat slim beleid om aantrekkelijk te zijn voor migranten?

'Kinder statt Inder', is een uitspraak van een CDU-politicus in Duitsland.

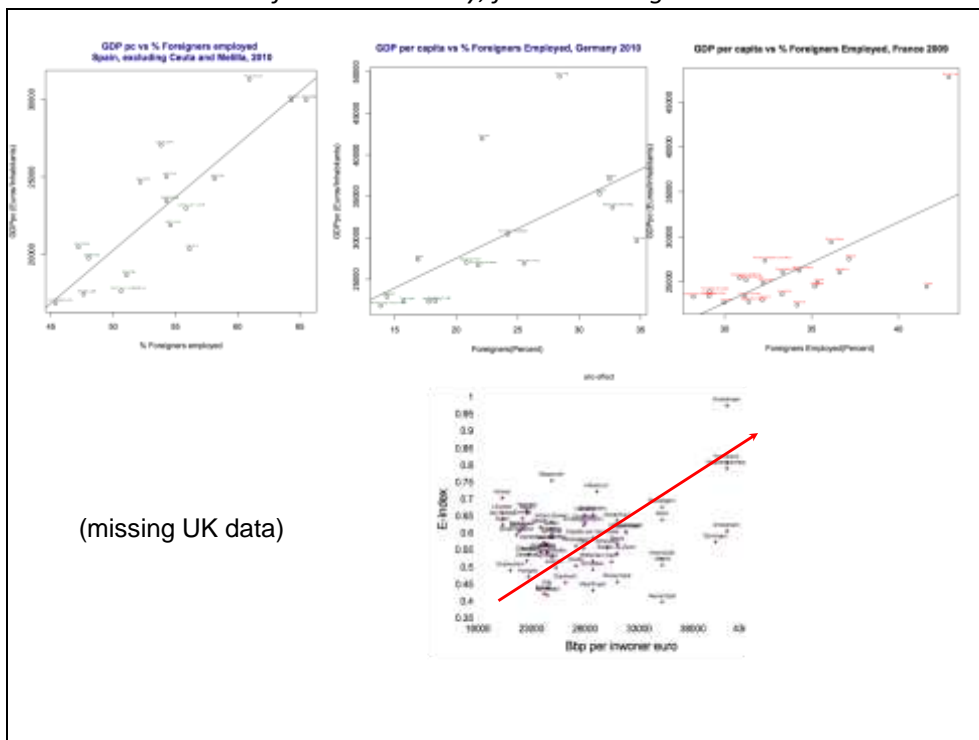
En tenslotte, als leestip, 'Werk', van Saskia Sassen.

Inti Suarez

Na de keynote van Jeroen Doomernik sprak **Inti Suarez**. Hij presenteerde cijfers over de percentages migranten die in een regio in Europa verblijven, en het BNP in die regio. Behalve bestuurslid van KP is **Inti** eigenaar van Scilla and Charibdis Research in Utrecht, een **researchbureau voor statistisch onderzoek**. Wat bleek uit de cijfers? Hoe meer migranten er in een regio verbleven, hoe hoger het BNP per bewoner.

Is er een correlatie, of is het toeval, vroeg Inti zich af? Een verband zou kunnen zijn dat het BNP hoger ligt in verstedelijkte gebieden, en daar wonen (toevallig?) ook veel migranten. Trekt een rijke regio migranten aan, of versterken nieuwkomers de economie en het BNP van een regio?

De cijfers halen in elk geval de bewering onderuit, die vanuit rechts zo vaak wordt gehoord, dat economische problemen een gevolg zijn van migratie en een 'teveel aan migranten'. De data laten het tegenovergestelde zien: als een regio een 'overvloed' kent, zijn er ook veel migranten te vinden. Met andere woorden: *follow the money, follow the migrant*.

Maar produceert de migrant de economische welvaart, of trekt welvaart migranten aan? En zou uit de cijfers ook niet kunnen blijken dat economische neergang met migratie te maken heeft: dat een rijke regio onder invloed van migratie minder rijk wordt? Nader onderzoek naar de migrantrijke, welvarende regio's toont aan dat het om een groot aantal verschillende gebieden gaat, die hun welvaart op verschillende manieren verwerven: van de landbouwgebieden in Spanje en Frankrijk tot industriegebieden in Duitsland tot de service-economie in Nederland en de UK. De data die **Inti Suarez** verzamelde toont aan dat dit ook geldt in de tijd: zowel voor als na de economische crisis doet hetzelfde patroon zich voor: welvaart volgt migratie.

Is de welvaart het gevolg van de aanwezigheid van migranten, of hebben zij er niets mee te maken dat de regio waar zij wonen een hoger BNP krijgt? Hoe zit het met de 'employability' van migranten, hun vermogen om passend werk te vinden en te verrichten? Inti vergeleek werkgelegenheidscijfers van migranten die aan het werk zijn in bepaalde regio's, met cijfers van niet-migranten. Het bleek dat in winstgevende bedrijfstakken meer migranten worden aangenomen dan niet-migranten. Met dien verstande: het gaat om percentages migranten die werken afgezet tegen het totale aantal migranten, en percentages niet-migranten die werken, afgezet tegen het totale aantal niet-migranten. In sommige winstgevende en welvaartgenererende bedrijfstakken werken meer migranten, in absolute cijfers, dan niet-migranten.

Inti Suarez sloot af met een conclusie: in tegenstelling tot wat rechtse propaganda beweert, liften migranten niet meer op het economisch succes, maar zijn zij er mede verantwoordelijk voor.

Reacties Linda Voortman, Tineke Strik en Judith Sargentini

Vervolgens reageerden de drie aanwezige politici op **Doomernik**. **Linda Voortman** haalde het punt van de braindrain naar voren. Zij meende dat voor verpleegkundigen en verzorgenden dit wel gold. **Linda Voortman** vroeg zich verder af of circulaire migratie een oplossing is. Hoe gaat het met de migrant die hier een paar jaar mag blijven? Wat voor toekomstverwachtingen heeft deze migrant? En wat voor een privé-leven?

De gedachte die bij veel Nederlanders leeft dat 'migranten onze banen afpakken' leidt tot ongewenste effecten. De legale (seizoens)arbeid moet worden aangeboden aan Nederlanders, mag niet worden aangeboden aan migranten. De Nederlanders doen het werk niet, maar het werk moet wel gedaan worden. Als werkgevers legaal geen migranten in dienst mogen nemen, doen ze het wel illegaal. **Linda Voortman**: 'Je zou een open beleid moeten voeren, zodat mensen hier legaal kunnen komen werken en niet de illegaliteit in geduwd worden'.

Tineke Strik relativeerde de effecten van het beleid dat wordt gemaakt. Het blijkt niet te functioneren. Zij pleitte ervoor politiek te kijken naar de stricte wetgeving jegens illegaliteit, en dan met name naar dekoppelingswet. Ook wil zij graag aandacht voor het Nederlandse systeem van de kennismigratie: kennismigranten worden in Nederland vergeleken met andere migranten nog wel geaccepteerd, maar het systeem van de kennismigratie blijkt in de praktijk niet te werken. Uit onderzoek blijkt dat 70 procent van de migranten die onder de kennismigratie-regeling vallen, ontevreden is.

Wat betreft de laaggeschoolde arbeid pleitte **Tineke Strik** ervoor de demografische ontwikkelingen te bestuderen. In de gehele EU vinden dezelfde demografische ontwikkelingen plaats, vergrijzing en ontgroening zijn niet beperkt tot Nederland. Voor migranten moet de EU naar buiten Europa kijken. De vraag is of je misschien per sector moet kijken hoeveel mensen je nodig hebt. Waar schiet een werkgever en een samenleving iets mee op?

Tineke waarschuwde dat circulaire migratie (binnenkomen met tijdelijke verblijfsvergunning, werken, weer terug gaan) lijkt op het begin van het gastarbeiderschap.

The best of both worlds zou volgens haar zijn: arbeidsmigranten komen in principe tijdelijk. Met een tijdelijk contract en een tijdelijke verblijfsvergunning. Als dat bevalt wordt de verblijfsvergunning verlengd. Het systeem moet meer open worden gegooid, en de premisse van tijdelijkheid moet geen uitgangspunt zijn. Een verlenging van het verblijf moet mogelijk zijn, evenals een tweede periode na een terugkeer naar het land van herkomst van een migrant. TRerugkeren is in de huidige situatie met blokkades omgeven: wie een keer terugkeert naar het land van herkomst, moet de hele molen door voor een tweede verblijfsvergunning. Als dat eenvoudiger wordt, wordt tijdelijke terugkeer eenvoudiger en veel aantrekkelijker. **Tineke** pleitte er ook voor om de familieleden van de arbeidsmigrant hier gewoon te laten komen.

Een ander punt van **Tineke Strik** was de groep zonder verblijfsvergunning. Reguleer dat. 'Haal het ventiel eruit', maak het veel eenvoudiger om migranten zonder verblijfsvergunning uit de illegaliteit en de uitbuiting te halen, en maak het veel aantrekkelijker voor werknemers en werkgevers om hieraan een eind te maken. Nederland doet nu het tegenovergestelde, men voert de druk zo hoog op dat er steeds meer illegale arbeidsmigranten bij komen.

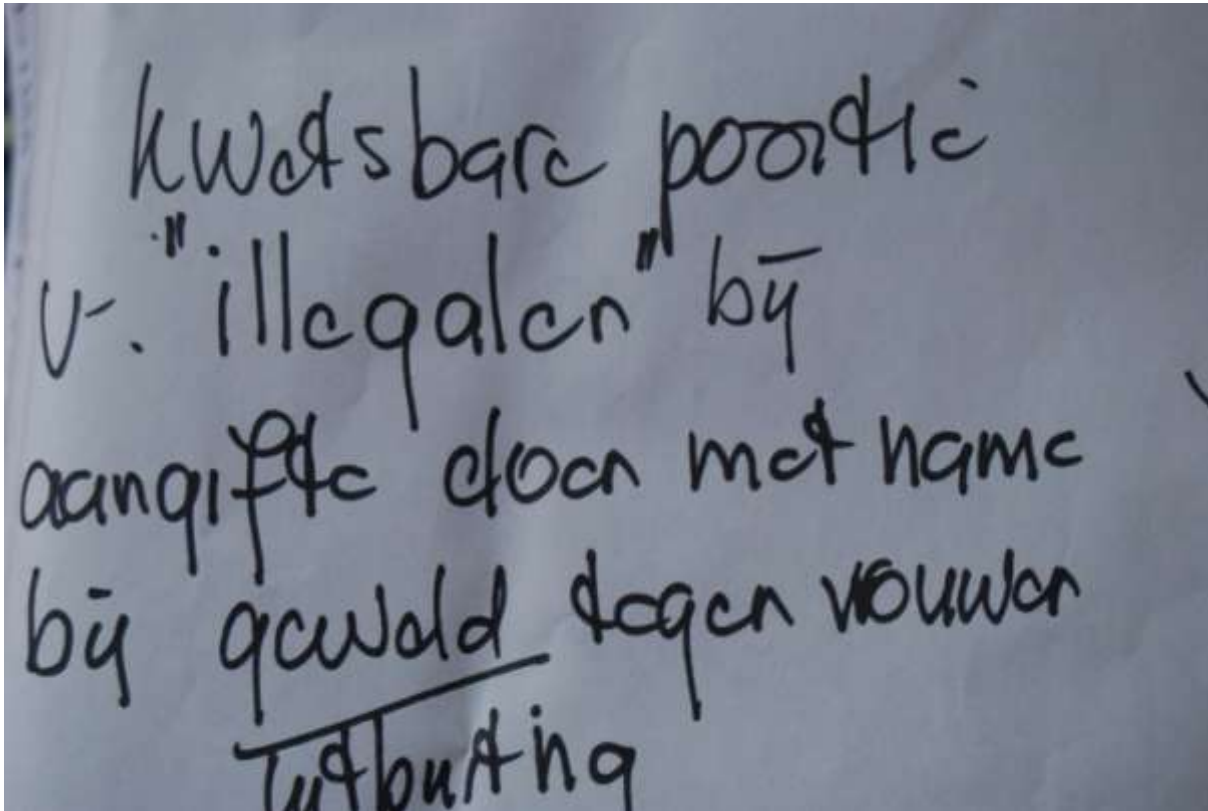
Europarlementariër **Judith Sargentini** begon haar reactie met een terugblik op het Zomerfeest van de Protestantse Diaconie in Amsterdam dat zij eerder die week had bezocht. Ze liet een foto zien van zichzelf met een aantal Philippijnse schoonmaaksters, die daar aanwezig waren. De Diaconie geeft o.a. hulp en ondersteuning aan niet-legale arbeidsmigranten. Judith Sargentini vertelde over drie EU-dossiers waar zij mee bezig is; De eerste is de beoogde Richtlijn over de Seizoensarbeid in de

landbouw en toeristensector, die ervoor zorgt dat mensen in die sectoren 5-9 maanden achtereen binnen de EU ergens kunnen werken met een tijdelijk contract. 'Het is geen mooie wet. We onderhandelen met een Raad van Ministers die het niet met zichzelf eens is.' Er wordt gesproken over een quota systeem.

Judith Sargentini ziet een visummogelijkheid voor meerdere jaren. 'Als dit niet lukt, hebben we geen opening voor een debat in de toekomst voor de wet circulaire migratie.' De basis is dat derdelanders vrij zullen kunnen werken en reizen.

'Europa erkent niet dat we een demografisch probleem hebben. Ik vergelijk het met kwelwater dat onder een dijk doorkomt. Het water valt niet te stoppen. Als we een verouderend Europa aan de ene kant van de Middellandse Zee hebben, en een economie die behoefte heeft aan jonge arbeidskrachten, een jonge bevolking aan de andere kant waar een grote werkloosheid heerst, zal niets of niemand de komst van die jonge mensen kunnen stoppen.'

De

Vijf tafels

Na dit deel van de bijeenkomst ging iedereen in vijf discussiegroepen uiteen, naar vijf tafels.

Het was niet de bedoeling met pasklare oplossingen te komen, maar punten te verzamelen om over na te denken en zo de discussie in de partij verder te brengen.

SOLIDARITEIT:

Solidariteit is om te beginnen de **solidariteit** van GroenLinks met landen/mensen op de wereld die het minder hebben.

In de Nederlandse context, als we de blik op onszelf richten, is solidariteit:

- Solidariteit is ook het erkennen van geschiedenis.
- Waarom nog geen spijtbetuyging voor de slavernij?
- Koloniale geschiedenis moet in lesboeken.
- We moeten onze morele plicht benoemen/articuleren.
- Waardering van werk voor laagopgeleiden .
- Als je werkloos wordt en solliticeert, is het dan erger om afgewezen te worden ten gunste van een Indiër dan van een Nederlander?

En voor de rest van de wereld, als de onze blik over de grens richten, is **solidariteit**:

- Hoe geeft GL vorm aan verantwoordelijkheid voor de rest van de wereld.
- Kennis naar Derde Wereldland sturen via bijvoorbeeld beurzen voor studenten voor aantal maanden.
- Een wereldwijd minimumloon invoeren.
- Wat doen 'rijke' landen voor 'arme' landen?
- Solidariteit staat haaks op marktdenken.
- Politieke en sociale gebeurtenissen elders ter wereld, zijn mogelijk van invloed op Nederland of Europa. Laten we onze ogen daar niet voor sluiten.
- Arbeidsmigranten die geld terug sturen tonen solidariteit met hun land van herkomst.

KOSTEN VAN RESTRICTIEF BELEID:

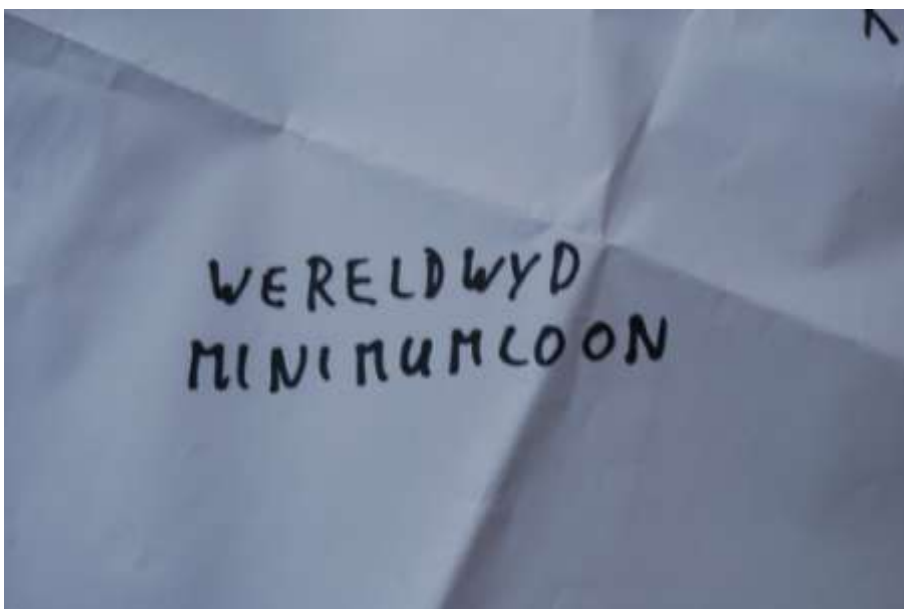
Inventarisatie kosten

Financiële kosten

- Kosten beheersapparaat IND, detentiecentra, belasting politie, kosten gerechtelijke procedures. Bij een meer restrictief beleid zullen deze kosten hoger oplopen door meer behoefte aan controle, meer verzet en ontduiken van regelgeving en noodzaak tot uitzetten 'illegale
- Economische kosten verhogen doordat arbeidscapaciteit van asielzoekers verloren raakt bij lange wachttijden voordat ze een status krijgen en mogen werken. (sneller mogen werken past niet bij voorkomen van inburgering)
- Niet erkennen van diploma's in het buitenland en vaak overbodig lange bijscholingstrajecten leidt tot verlies aan kwaliteiten. (academische taxichauffeurs en schoonmakers)
- Stress bij arbeid leidt tot verlies van productiviteit.

Sociale kosten (die indirect financiële kosten tot gevolg hebben.)

- Negatieve beeldvorming met uitstraling naar alle immigranten is onontkoombaar (Verminderde participatie)
- Nederland krijgt een negatief imago op de internationale markt van migratie en mobiliteit waardoor kansen ook met hoogopgeleiden worden gemist.
- Eenzijdige benadrukking van negatieve effecten van de migratie.

- Etnische spanningen in de samenleving, geringe 'integratie'.

Beleidsbeslissingen op grond van onderbuik gevoelens en onjuiste aannames. Onder andere door beeldvorming. Dit leidt tot verkeerde en ineffectieve maatregelen met vaak contraproductieve resultaten.

Oplossingen:

- Breng alle kosten maar ook opbrengsten correct in beeld.
- Niet bang zijn om te benoemen geldt voor het hele terrein en niet alleen voor de verondersteld negatieve effecten.
- Ga op zoek naar realistische aanpak van vraagstukken op basis van juiste niet gekleurde informatie.
- Per sector opengooien van de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld alleen de zorg) werkt niet mensen moeten ook tussen sectoren kunnen bewegen.
- Stop met het wij en zij denken..
- Recht op arbeid en scholing ook tijdens asielprocedure.
- Verbeter de erkenning van diploma's.
-

ARBEIDSMIGRATIE EN INTEGRATIE

- Iedere migrant een 'rugzakje' met een inburgeringsaanbod geven.
- Belangen vangnet versus werkgever, belangen van de migrant worden verwaarloosd.
- "niet jij, niet ik, maar wij".
- Integratie heeft een negatief imago, .Participatie klinkt vriendelijker. En is uitnodigend, maar alleen als het wederzijds is.

.

ARBEIDSMIGRATIE EN MENSENRECHTEN

Nastreven van geluk

'reguliere arbeidsmigranten'

Voor hen geldt: arbeidsmigratie is op zichzelf geen mensenrecht. Maar wanneer iemand via arbeidsmigratie is toegelaten, dan gelden voor de arbeidsmigrant alle mensenrechten die voor iedereen gelden.

Dat wil zeggen:

- Arbeidsrechten, zoals vastgelegd door de ILO
- Sociale rechten (plus onderwijsrechten)
- Verblijfsrechten
- Recht op familiehereniging
- Recht op integratie (circulaire migratie staat hiermee op gespannen voet)

Nederland heeft niet de verplichting om deze rechten uit te voeren.

Je hebt altijd recht op de universele mensenrechten, krachten universele verdragen zoals bijv Verdrag voor de Rechten van het Kind. Ook gezinshereniging is een mensenrecht waar je altijd recht op hebt. Andere rechten: recht op mobiliteit, recht op individuele ontwikkeling

‘ongedocumenteerden’.

Voor hen geldt dat hun rechtspositie moet worden verbeterd met als eerste een verblijfsvergunning.

- Ongedocumenteerden moet het recht op een verblijfsvergunning krijgen, dat betekent regulariseren en legaliseren.
- Als je mensenrechten tot een politiek standpunt wil maken, wijs dan op de effecten van het schenden en de doelstellingen die ermee gerealiseerd worden.
- De Koppelingswet moet van tafel. alsmede ‘eens illegaal, altijd illegaal’.

GENDERASPECTEN

- Domestic workers zijn allemaal vrouwen, die meestal zonder verblijfsvergunning hun gezin hun thuisland onderhouden. Waarom niet legaliseren?
- Het probleem van mensenhandel heeft een sterk genderaspect.
- Een vraag: Wat betekent het voor de positie van vrouwen dat zij als werknemers in sommige sectoren oververtegenwoordigd zijn, zoals de zorg. Wat betekent dat in het kader van de vergrijzing. Zouden we meer vrouwelijke migranten moeten aantrekken dan mannelijke?
- Als ongedocumenteerde vrouwen aangifte wilde doen van geweld tegen vrouwen, zitten zij in een uiterst kwetsbare positie, die allerlei ruimte biedt voor uitbuiting.
- Kenniswerkers zijn meestal mannen.
- Problemen in relaties: door de regels is het moeilijk een relatie te behouden, aangezien je gescheiden wordt door de regels. En door de lage sociale positie van vrouwen in veel herkomstlanden, hebben zij minder kans om weg te komen uit hun land van herkomst en hun positie.

Bijlage: MOTIE VISIE OP ARBEIDSMIGRATIE

Het congres van GroenLinks, in vergadering bijeen in Utrecht op zaterdag 30 juni 2012.

Constaterende dat

- De economie en de arbeidsmarkt zich in toenemende mate internationaliseren;
- De vergrijzing in Nederland de komende jaren een toenemend tekort zal

veroorzaken op ieder niveau van de arbeidsmarkt;

- Vanuit de huidige beroepsbevolking onvoldoende voorzien kan worden in dit tekort, en arbeidsmigratie daarom voorwaarde is voor het in stand houden van ons huidige ontwikkelingsniveau;
- Arbeidsmigranten in het verleden een wezenlijke bijdrage hebben geleverd aan de groei en weerbaarheid van onze economie;

Overwegende dat

- Nederland behoefte heeft aan een samenhangend migratiebeleid dat zich kenmerkt door openheid, waarin gelijkheid en mensenrechten centraal staan, en dat perspectief biedt op het behoud van onze huidige internationale positie;
- GroenLinks de partij is die zich richt op de toekomst en kansen wil creëren voor een bestendige, groene en sociale ontwikkeling;
- de visie van GroenLinks op arbeidsmigratie in het concept verkiezingsprogramma ontbreekt;
- een gelijke arbeidsrechtelijke positie een wezenlijke voorwaarde is om tweedeling in de samenleving en uitbuiting van nieuwkomers te voorkomen;
- GroenLinks als partij het voortouw moet nemen in het debat over de toekomst van de arbeidsmarkt

Spreekt uit dat

- De partij zich zal inzetten om op korte termijn een uitgewerkte visie en concrete voorstellen voor progressief arbeidsmigratiebeleid te ontwikkelen;
- partij integratiebeleid hier een integraal onderdeel van zal maken, om fouten uit het verleden te voorkomen;
- de partij in de discussie en ontwikkeling van het beleid experts en ervaringen van andere landen zal betrekken;
- deze voorstellen breed binnen de partij wordt besproken en uitgedragen door de vertegenwoordigende organen;

Roept het partijbestuur op om de voorbereiding van deze voorstellen met voortvarendheid op te pakken en gaat over tot de orde van de dag.

Deze motie is ingediend/ondertekend door:

Kleurrijk Platform, Feministisch Netwerk, GroenLinks Plus ,8 juni

PRE-ADVIES: OVERNEMEN

Het partijbestuur dankt de indieners voor deze aanzet tot debat. We willen de discussie over een nieuwe, vanzelfsprekend progressieve visie op arbeidsmigratie op open wijze voeren en afsluiten met heldere besluitvorming. Om die reden worden de Permanente Programmacommissie en de partijraad betrokken bij de vormgeving van discussie en besluitvorming.